

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 32.040/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 20 juli 2001 door de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 29 januari 2002 en 19 maart 2002, op laatstvermelde datum het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe de bescherming te regelen van roerende goederen die een archeologische, historische, cultuurhistorische, artistieke of wetenschappelijke betekenis hebben voor de Vlaamse Gemeenschap.

De inhoud van het ontwerp kan samengevat worden als volgt :

- in hoofdstuk I van het ontwerp worden een aantal begrippen gedefinieerd die verder in de tekst worden gebruikt (artikel 2), wordt bepaald dat een lijst van het roerend cultureel erfgoed van de Vlaamse Gemeenschap wordt opgesteld, en wordt de samenloop geregeld van de ontworpen beschermingsmaatregelen met maatregelen ter bescherming van monumenten, van kracht in het Vlaamse Gewest en in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest (artikel 3);
- in hoofdstuk II van het ontwerp worden de oprichting, de taken en de samenstelling van een Raad voor het behoud van het roerend cultureel erfgoed geregeld (artikel 4);
- in hoofdstuk III van het ontwerp wordt bepaald volgens welke procedure een goed voorlopig en definitief wordt ingeschreven op de lijst van het roerend cultureel erfgoed (artikel 5), en worden de gevallen opgesomd waarin zulks enkel met de instemming van de eigenaar mag gebeuren (artikel 6);
- hoofdstuk IV van het ontwerp somt de verplichtingen op waaraan de eigenaars, bezitters en houders van beschermde voorwerpen zijn onderworpen (artikelen 8 en 9), en voorziet in een subsidiëring van de kosten voor conservatie en restauratie (artikel 10);
- hoofdstuk V van het ontwerp stelt een verbod in voor het buiten de Vlaamse Gemeenschap brengen van beschermde voorwerpen (artikel 11), en regelt de verwerving door de Vlaamse Gemeenschap van beschermde roerende voorwerpen (artikelen 12 tot 18);

- hoofdstuk VI van het ontwerp regelt de financiering van de verwerving door de Vlaamse Gemeenschap van beschermde voorwerpen (artikel 19);
- hoofdstuk VII van het ontwerp bevat een aantal toezicht- en strafbepalingen (artikelen 20 tot 26).

Het ontworpen decreet is bedoeld om in de plaats te komen van het decreet van 17 november 1982 houdende de bescherming van het roerend cultureel patrimonium (artikel 28 van het ontwerp).

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Volgens artikel 3, § 1, van het ontwerp worden op de lijst van het roerend cultureel erfgoed van de Vlaamse Gemeenschap alle roerende goederen opgenomen die wegens hun archeologische, historische, cultuurhistorische, artistieke of wetenschappelijke betekenis "binnen de Vlaamse Gemeenschap behouden moeten worden". Verder worden ook nog in de artikelen 6, 11, § 1, 12, 13, § 2, 14, § 1, 15, tweede lid, 17, § 2, 18, tweede lid, 24, § 1 en § 2, 2°, en 25, § 1, 1°, en § 2, de woorden "binnen de Vlaamse Gemeenschap" en "buiten de Vlaamse Gemeenschap" gebruikt.

Overeenkomstig artikel 127, § 2, van de Grondwet zal het ontworpen decreet kracht van wet hebben in het Nederlandse taalgebied, alsmede ten aanzien van de in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gevestigde instellingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. De ontworpen regeling zal dus van toepassing zijn op alle personen die zich in het Nederlandse taalgebied bevinden, alsook op alle in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gevestigde instellingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

Het ontwerp zou, m.b.t. de omschrijving van het territoriale toepassingsgebied ervan, een terminologie moeten hanteren die nauwer aansluit bij die van artikel 127, § 2, van de Grondwet. Door te verwijzen naar goederen "binnen de Vlaamse Gemeenschap" wordt immers geen duidelijke aanknopingsfactor geboden.

Het ontwerp zou bijvoorbeeld kunnen bepalen dat het van toepassing is op goederen die zich bevinden "in het Nederlandse taalgebied" of die zich bevinden bij "instellingen ⁽¹⁾ gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap".

Indien de stellers van het ontwerp de uitdrukkingen "binnen de Vlaamse Gemeenschap" en "buiten de Vlaamse Gemeenschap" wensen te behouden, zouden zij voor die uitdrukkingen een definitie kunnen vaststellen, uitgaande van wat hiervoor werd gesuggereerd.

2. In het ontwerp wordt op verschillende plaatsen een bedrag in euro vermeld, met tussen haakjes het overeenstemmende bedrag in Belgische frank. Deze bedragen in euro zijn duidelijk een mathematische omzetting van de bedragen in frank.

Met het oog op de transparantie kan worden overwogen de bedragen in euro af te ronden. Gelet op het ogenblik waarop dit advies wordt gegeven, is het bovendien niet meer nodig om de bedragen nog in frank te vermelden.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 3

1. In de eerste volzin van paragraaf 1 van dit artikel dient gepreciseerd te worden dat het de Vlaamse regering is die de lijst van het roerend cultureel erfgoed van de Vlaamse Gemeenschap vaststelt.

2. In paragraaf 2 kunnen de woorden "of elke wettelijke regeling die de voornoemde wetteksten zou vervangen" worden geschrapt.

⁽¹⁾ De Vlaamse Gemeenschap is niet bevoegd om op te treden ten aanzien van natuurlijke personen die gevestigd zijn in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. De bevoegdheid terzake berust bij de federale overheid.

Overigens kan artikel 3, § 2, van het ontwerp beter als volgt worden geredigeerd :

"§ 2. Wat de roerende goederen betreft die reeds beschermd zijn op grond van het decreet van 3 maart 1976 ... of op grond van de ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest van 4 maart 1993 ..., en die ook zijn opgenomen in de lijst, zijn de bepalingen van de artikelen 8 tot 10 van dit decreet hierop slechts van toepassing indien de Vlaamse regering dit uitdrukkelijk bepaalt."

Artikel 4

In paragraaf 1, eerste lid, is sprake van de "Raad voor het roerend cultureel erfgoed". In artikel 2, 4°, en in het opschrift van hoofdstuk II is daarentegen sprake van de "Raad voor het behoud van het roerend cultureel erfgoed". De terminologie in elk van die bepalingen dient dezelfde te zijn.

Artikel 5

1. In het eerste lid van paragraaf 1 schrijve men "roerende goederen" in plaats van "goederen".

2.1. Luidens artikel 5, § 3, tweede lid, vallen vanaf de aanschrijving (d.w.z. vanaf de kennisgeving door de Vlaamse regering aan de eigenaar, de bezitter of de houder) de goederen en verzamelingen die als voorlopige maatregel in de lijst zijn opgenomen, onder de bescherming van het ontworpen decreet.

Het verdient aanbeveling te schrijven "vanaf de kennisneming van de aanschrijving door de eigenaar, de bezitter of de houder, of minstens vanaf de dag van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de opname in de lijst, wanneer die eerder gebeurt dan de kennisneming". Men kan immers bezwaarlijk de betrokkene strafrechtelijk

aansprakelijk stellen (zie artikel 24, § 1, van het ontwerp) als hij niet op de hoogte is - of geacht moet worden op de hoogte te zijn - van de opname in de voornoemde lijst ⁽²⁾.

Artikel 5, § 4, van het ontwerp dient dienovereenkomstig te worden aangepast.

2.2. Naar analogie van hetgeen bepaald is in het eerste lid van artikel 5, § 3, kan overwogen worden in het derde lid van dezelfde bepaling te preciseren dat de daarin bedoelde kennisgeving eveneens bij aangetekend schrijven moet gebeuren.

3. Men redigere artikel 5, § 5, vijfde lid, als volgt :

"Indien het besluit niet is genomen binnen de in het eerste lid bedoelde termijn, vervallen de gevolgen van de voorlopige opname."

4. Artikel 5, §§ 7 en 8, van het ontwerp luiden als volgt :

"§ 7. In elke aanschrijving met kennisgeving van de voorlopige opname vermeldt de Vlaamse regering in voorkomend geval de verplichting om de eigenaar, de bezitter of de houder daarvan op de hoogte te brengen onder verwijzing naar de strafbepaling van artikel 22, § 1, 3°.

§ 8. De personen die nalaten om de verplichtingen, bedoeld in § 3, § 5 en § 7 na te leven, kunnen aansprakelijk gesteld worden voor de maatregelen, opgelegd aan de veroordeelde krachtens artikel 22 en 24.

In de in § 3 bedoelde aanschrijving door de Vlaamse regering worden de verplichte kennisgevingen vermeld, alsook de gevolgen van het verzuim".

Omtrent die bepalingen moet worden opgemerkt hetgeen volgt.

⁽²⁾ De stellers van het ontwerp kunnen zich overigens inspireren op artikel 5, § 7, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten. Die bepaling bevat immers een volledige en sluitende regeling wat de aanvang van de rechtsgevolgen van een voorlopige bescherming betreft.

- 4.1. Volgens de gemachtigde ambtenaren is het de bedoeling dat het voorschrift van de ontworpen paragraaf 7 ook van toepassing is op de definitieve opname. Die bepaling dient dan ook dienovereenkomstig te worden aangepast.
- 4.2. In paragraaf 8 dient de verwijzing naar paragraaf 7 te worden geschrapt. Deze laatste bepaling legt immers alleen aan de Vlaamse regering een verplichting op, niet aan bepaalde personen. De gemachtigde ambtenaren zijn het hiermede eens.
- 4.3. Voorts dient in paragraaf 8 de verwijzing naar "artikel 22 en 24" te worden vervangen door een verwijzing naar "de artikelen 23 en 25". Ook hiermee zijn de gemachtigde ambtenaren het eens.
- 4.4. Het tweede lid van paragraaf 8 moet worden weggelaten, omdat het dubbel gebruik vormt met het bepaalde in paragraaf 7.

Artikel 6

Artikel 6, eerste lid, bepaalt dat de opname van een goed of verzameling in de lijst enkel met de instemming van de eigenaar kan gebeuren indien het voorwerp of de verzameling (1°) eigendom is van zijn vervaardiger, (2°) minder dan vijf jaar geleden binnen de Vlaamse Gemeenschap is gebracht, of (3°) eigendom is van degene die het binnen de Vlaamse Gemeenschap heeft gebracht of van degene die het binnen vijf jaar nadat het binnen de Vlaamse Gemeenschap werd gebracht, met of zonder tegenprestatie, heeft verworven.

In afwijking van de regeling in het laatstgenoemde geval bepaalt het tweede lid van artikel 6 dat "wanneer het goed of de verzameling eigendom is van een rechtspersoon, ... deze exceptie (dan) tot dertig jaar (geldt) nadat het goed of de verzameling binnen de Vlaamse Gemeenschap werd gebracht".

De memorie van toelichting wettigt die afwijkende regeling voor rechtspersonen als volgt :

"Rechtspersonen kunnen ... in principe voor onbepaalde duur blijven voortbestaan en de bescherming zoals voorzien bij dit decreet zou derhalve te lange tijd dode letter kunnen blijven".

De ontworpen regeling komt er dus op neer dat in het in artikel 6, eerste lid, 3°, bedoelde geval, de betrokken natuurlijke persoon levenslang het recht heeft om niet in te stemmen met de opname van een goed of verzameling in de lijst van het roerend cultureel erfgoed van de Vlaamse Gemeenschap. Artikel 6, tweede lid, bepaalt dat een rechtspersoon daarentegen in het bedoelde geval slechts gedurende dertig jaar het recht heeft om niet in te stemmen met de opname van een goed of verzameling in de lijst.

De bedoeling van de stellers van het ontwerp zou duidelijker tot uiting gebracht worden, indien artikel 6 geredigeerd zou worden als volgt :

"Art. 6. Voor de opname van een goed of een verzameling in de lijst is in de volgende gevallen de instemming van de eigenaar vereist :

- 1° het voorwerp is eigendom van de vervaardiger ervan;
- 2° het voorwerp is minder dan vijf jaar geleden binnen de Vlaamse Gemeenschap gebracht;
- 3° het voorwerp is eigendom van de persoon die het binnen de Vlaamse Gemeenschap heeft gebracht of die het, binnen vijf jaar nadat het binnen de Vlaamse Gemeenschap is gebracht, heeft verworven, met of zonder tegenprestatie; is die eigenaar een rechtspersoon, dan is zijn instemming niet meer vereist na het verstrijken van een termijn van dertig jaar vanaf het ogenblik waarop het voorwerp binnen de Vlaamse Gemeenschap is gebracht." ⁽³⁾.

Artikel 8

Luidens paragraaf 3 van dit artikel kan de Vlaamse regering, bij de opname van een goed of verzameling in de lijst, bijzondere beschermingsvoorschriften opleggen in het kader van de procedure, bepaald in artikel 5.

⁽³⁾ In het tekstvoorstel is de uitdrukking "binnen de Vlaamse Gemeenschap" gemakshalve ongewijzigd overgenomen. Zie echter de algemene opmerking 1.

Volgens de memorie van toelichting kunnen bovendien ook bijzondere beschermingsvoorschriften worden opgelegd "na" de definitieve opname in de lijst, mits de procedure van artikel 5 wordt doorlopen.

De memorie van toelichting blijkt aldus een ruimere draagwijdte te hebben dan de normatieve tekst zelf. Beide zullen op elkaar moeten worden afgestemd.

Artikel 9

Paragraaf 3 van dit artikel luidt als volgt :

"§ 3. Alvorens aan een derde rechten toe te kennen op een beschermd voorwerp brengt de eigenaar, bezitter of houder deze derde op de hoogte van het feit dat het om een krachtens dit decreet beschermd voorwerp gaat.

Overeenkomsten, gesloten in strijd met deze bepaling, zijn van rechtswege nietig".

Met de ontworpen paragraaf 3, tweede lid, wordt afgeweken van het gemeen recht inzake overeenkomsten ⁽⁴⁾.

De decreetgever moet bevoegd geacht worden om in een dergelijke afwijking te voorzien. Aangezien de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is om de bescherming van het cultureel erfgoed te regelen (artikel 4, 4°, van de bijzondere wet

⁽⁴⁾ De afwijking blijkt duidelijk uit de memorie van toelichting : "De niet-naleving van deze verplichting wordt gesanctioneerd met de van rechtswege nietigheid van de overeenkomst op grond waarvan aan de betrokkene derde rechten op het beschermd voorwerp werden toegekend. Deze nietigheid kan door elke belanghebbende, met inbegrip van de Vlaamse regering, ingeroepen worden. Door het van rechtswege karakter van de nietigheid wordt aan de rechter geen beoordelingsvrijheid gelaten : hij is verplicht om de nietigheid uit te spreken.

De nietigheid heeft voor gevolg dat de derde verkrijger tot restitutie gehouden zal zijn en zich, ongeacht zijn goede trouw, niet op de toepassing van artikel 2279 van het Burgerlijk Wetboek zal kunnen beroepen om het voorwerp te houden. In dergelijk geval zal de derde zich wellicht tegen zijn rechtsvoorganger kunnen keren en, afhankelijk van het type van rechtshandeling (zoals bij verkoop : op grond van de plicht van de verkoper tot vrijwaring voor uitwinning) de betaalde prijs kunnen terugvorderen. In hetzelfde geval zal de derde zich bovendien kunnen laten vergoeden voor de gemaakte kosten en de bewezen schade (cfr. art. 1630 B.W.). Een beding van niet-vrijwaring zal in ieder geval als niet geschreven beschouwd worden".

van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen), is zij immers in beginsel ook bevoegd om in die aangelegenheid alle bepalingen aan te nemen die zij meent te moeten uitvaardigen om haar beleid tot een goed einde te brengen. Binnen de perken van haar bevoegdheid kan zij aldus bepalingen aannemen die afwijken van de regels van gemeen recht die zijn opgenomen in het Burgerlijk Wetboek ⁽⁵⁾.

Artikel 19

Volgens dit artikel wordt jaarlijks op de algemene uitgavenbegroting, op een specifieke basisallocatie, een bedrag van 1.239.467,62 euro ingeschreven. De saldi zijn jaarlijks overdraagbaar, totdat een bedrag van 9.915.740,99 euro bereikt is.

Met die bepaling wordt vooreerst de indruk gewekt dat i.v.m. de bedoelde basisallocatie een beslissing genomen wordt, waarvan de gevolgen zich over verscheidene jaren uitstrekken. Aangezien de begrotingsdecreetgever zich elk jaar opnieuw moet uitspreken over de bestemming van de beschikbare middelen, kan echter geen enkele verbintenis voor de toekomst aangegaan worden. Het heeft dus geen zin om te doen alsof de ontworpen bepaling de begrotingsdecreetgever kan binden.

In zoverre met de ontworpen bepaling voorts in de mogelijkheid wordt voorzien om saldi voortdurend over te dragen, in afwijking van artikel 34 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, moet de aandacht erop gevestigd worden dat de gemeenschappen niet bevoegd zijn om van die wetten af te wijken (zie artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten).

Artikel 19 dient derhalve uit het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 20

1. Volgens paragraaf 1, derde lid, oefenen de ambtenaren aangewezen door de Vlaamse regering (eerste lid), die de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie hebben (tweede lid), hun bevoegdheden uit onder toezicht van de procureur-generaal.

⁽⁵⁾ Arbitragehof, 1 juli 1993, nr. 51/93, overw. B.1.6.

Het staat niet aan de decreetgever om te bepalen onder wiens toezicht de bedoelde ambtenaren staan, in de uitoefening van hun opdrachten van gerechtelijke politie. Die aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid. Artikel 279, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering bepaalt trouwens dat al degenen die, uit hoofde van een ambt, zelfs van een bestuursambt, door de wet (lees : door de wet, het decreet of de ordonnantie) belast zijn met het verrichten van sommige daden van gerechtelijke politie, in dit verband onder toezicht staan van de procureur-generaal bij het hof van beroep ⁽⁶⁾.

Paragraaf 1, derde lid, dient dan ook uit artikel 20 weggelaten te worden.

2. Artikel 20, § 3, bepaalt o.m. dat de toezichthoudende ambtenaren tot de ruimten die als woning dienen slechts toegang hebben tussen vijf uur en eenentwintig uur en met toestemming van "de rechter in de politierechtbank".

Overeenkomstig artikel 11, derde lid, 3°, van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn de gemeenschappen slechts bevoegd om de gevallen te bepalen waarin een huiszoeking kan plaatshebben. Het komt de gemeenschappen in beginsel niet toe de "vorm" van de huiszoeking te regelen, bijvoorbeeld door te bepalen op welke tijdstippen van de dag en met wiens toestemming een huiszoeking mag plaatsvinden.

De decreetgever kan zich terzake echter beroepen op de impliciete bevoegdheden, bedoeld in artikel 10 van dezelfde bijzondere wet. In de memorie van toelichting worden, op het eerste gezicht, voldoende redenen aangevoerd die moeten aantonen dat de hier bedoelde regeling noodzakelijk is voor de uitoefening van de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap.

3. Volgens paragraaf 3, derde volzin, worden de huiszoekingen verricht "ten minste door twee ambtenaren tegelijk of door één officier van de gerechtelijke politie".

⁽⁶⁾ Ingevolge de wijziging van artikel 279, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering bij de wet van 22 december 1998 betreffende de verticale integratie van het openbaar ministerie, het federaal parket en de raad van de procureurs des Konings, zal dat toezicht in de toekomst uitgeoefend worden door, "al naar gelang van het door de wet gemaakte onderscheid, de procureur-generaal bij het hof van beroep of de federale procureur". Die wijziging treedt in werking op 21 mei 2002 (artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 juli 2001 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van sommige bepalingen van de voornoemde wet van 22 december 1998).

Aangezien ook ambtenaren voor de toepassing van het ontworpen decreet met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie bekleed worden (artikel 20, § 1, tweede lid), rijst de vraag hoe de ontworpen bepaling begrepen moet worden. Volgens de gemachtigde ambtenaren is het de bedoeling dat, als ambtenaren een huiszoeking verrichten, zij met twee moeten zijn.

Die bedoeling zou duidelijker tot uiting gebracht moeten worden.

Artikel 22

1. In paragraaf 1, 1°, schrijve men "beschermingsvoorschriften" in plaats van "bewaringsvoorschriften".
2. Om dezelfde reden als uiteengezet in opmerking 4.2 bij artikel 5 van het ontwerp, schrappe men in artikel 22, § 1, 3°, de verwijzing naar paragraaf 7. De gemachtigde ambtenaren zijn het hiermee eens.

Artikel 25

In overeenstemming met artikel 14, § 1, eerste lid, van het ontwerp schrijve men in artikel 25, § 1, 2°, "internationale marktwaarde" in plaats van "marktwaarde".

Artikel 27

Dit artikel beoogt de Vlaamse regering te machtigen sommige van haar bevoegdheden te subdelegeren. Uit de memorie van toelichting blijkt dat het moet gaan om bevoegdheden tot het nemen van individuele besluiten.

Vooreerst moet in dit verband worden opgemerkt dat nergens bepaald wordt aan wie subdelegatie kan worden verleend.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat, behoudens het bepaalde in artikel 11, § 1, tweede lid, laatste volzin, alle in artikel 27 van het ontwerp opgesomde bepalingen betrekking hebben op delegaties aan de Vlaamse regering tot het nemen van "reglementaire" besluiten, en dus niet tot het nemen van individuele besluiten.

De tekst van artikel 27 strookt dus niet met de bedoeling van de stellers van het ontwerp. Om met die bedoeling in overeenstemming te zijn, zou de machtiging in veel beperktere bewoordingen omschreven moeten worden.

Artikel 29

Volgens dit artikel worden de voorwerpen, beschermd krachtens het decreet van 17 november 1982 houdende de bescherming van het roerend cultureel patrimonium, "opgenomen in de lijst van het roerend cultureel erfgoed van de Vlaamse Gemeenschap". Ten aanzien van die voorwerpen gelden alle gevolgen die het ontworpen decreet aan de opname van een goed of verzameling in de lijst verbindt.

De bedoelde voorwerpen worden opgesomd in de toelichting bij artikel 28. Zoals artikel 29 is geformuleerd, volgt uit die bepaling een verplichting (voor de Vlaamse regering) om die voorwerpen formeel in te schrijven op de lijst bedoeld in artikel 3, § 1, van het ontwerp.

Het is niet duidelijk of zulks strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp. Indien zij ervan uitgaan dat het niet nodig is die voorwerpen formeel in de bedoelde lijst op te nemen, kan artikel 29 beter geredigeerd worden als volgt :

"Art. 29. De gevolgen die dit decreet verbindt aan de opname van een goed of verzameling in de lijst, gelden van rechtswege voor de voorwerpen die beschermd zijn op grond van het voornoemde decreet van 17 november 1982."

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER